

નવેમ્બર- ૨૦૨૧
અંક - ૪૧

સંપાદકીય બોર્ડ
- શ્રી એચ.જી. દવે
- શ્રી એસ.જે. મહેતા
- શ્રી એમ.એમ.ઠક્કર

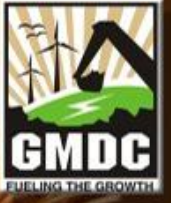

અનુક્રમણિકા

- ❖ બાળપણ અને દફતર
- ❖ 'પિતૃ દેવો ભવ'
- ❖ મારો કોરોના કાળમાં સેવાનો અનુભવ
- ❖ Photography
- ❖ અતિ પ્રમાણ ઝેર સમાન
- ❖ રાષ્ટ્રની આઝાદી માટે પોતાના પ્રાણ ન્યોછાવર કરનારા ગુજરાતના શહીદો
- ❖ આત્મ વિશ્વાસ એક અદ્ભુત શક્તિ
- ❖ રત્ન કણિકાઓ:
- ❖ શાળાની પ્રવૃત્તિઓ

GSACL

અરુણોદય

Happy दिवाली
&

HAPPY
New Year

ક્રિયાઈન:- એમ.એમ.ઠક્કર(મા.શિક્ષક) ૯૦૯૯૫૨૪૦૧

તંત્રી સ્થાનેથી

સર્વે જીએમડીસી , જીએસઈસીએલ કર્મચારી લાઈઓ-બહેનો , શિક્ષકમિત્રો તથા વિદ્યાર્થીઓ સૌને સાદર વંદન “અરૂણોદય” નવેમ્બર- ૨૦૨૧ , અંક-૪૧ ને આપ સર્વની સમક્ષ રજુ કરતાં ખૂબ ખૂબ હર્ષની લાગણી અનુભવું છું.

તંત્રી સ્થાનેથી સર્વેને હું આ અરૂણોદય અંકમાં આપ દ્વારા કોઈપણ લેખ આપવામાં આવશે તો તે સ્વીકાર્ય રહેશે. જેથી આજના આ ઓનલાઈન જમાનામાં સુંદર લેખો વાંચવા માટે અને લખવા માટે કર્મચારીઓ તથા તેમના આત્મિતો પ્રેરિત થશે અને વધુમાં વધુ લેખો આપણે આ અંકમાં સમાવી શકીશું.

તંત્રી

બાળપણ અને દફતર

આજે માણિયેથી એક ઘરડું દફતર મળ્યું છે,
અચાનક જાણે માઈ બાળપણ મળ્યું છે.
કિનારીએ ટોચાં પડેલી ફૂટપટ્ટી,
ને એની ઉપર 'ઈતરાતું' કોણમાપક મળ્યું છે.
સંયાની કેદમાં ફસાયેલી પેન્સિલ,
ને ધોળુ ઘસાયેલું સુગંધિદાર રબર મળ્યું છે.
આજે માણિયેથી એક ઘરડું દફતર મળ્યું છે,
અચાનક જાણે મારું બાળપણ મળ્યું છે.
પીળા પડી ગયેલા પાનાવાળી નોંધપોથી,
ને એમાં સાચવેલો પેન્સિલનો છોલ..
કિનારીઓ ઉખડી ગયેલી પાટી,
અને રંગબેરંગી ચોકનુ એક બોક્સ પણ મળ્યું છે.
આજે માણિયેથી એક ઘરડું દફતર મળ્યું છે,
અચાનક જાણે માઈ બાળપણ મળ્યું છે.
કાંચની ઘસાયેલી એક બરણીમાં લખોટીઓ,
ને એમાં મારો સફેદ મોટો કચો મળ્યો છે.
ચિરાયેલો લાલ દડો,
તટ્ટીઓ ભમરડો અને બિલ્લા..
વળી જાળનુ ગુંચળુંયે મળ્યું છે.
આજે માણિયેથી એક ઘરડું દફતર મળ્યું છે,
અચાનક જાણે માઈ બાળપણ મળ્યું છે.
એક જોડી મોજાં,
કાણાંવાળી બુઢીયા ટોપી ને સફેદ સ્વટેર..
જે હવે પીળું થઈ ગયું છે.
વર્તમાનના અનુભવે જે વારંવાર જોતો'તો,
એ રમણીય નાદાન સ્વપ્ન મળ્યું છે.
આજે માણિયેથી એક ઘરડું દફતર મળ્યું છે,
અચાનક જાણે માઈ બાળપણ મળ્યું છે.

એમ.એ.ગોસ્વામી
માધ્યમિક શિક્ષક

‘પિતૃ દેવો ભવ’

ડૉ. એન.વી. સોરકીયા
ઉચ્ચ.માધ્ય.શિક્ષક

આપણે ઘણી વખત બોલીએ છીએ કે માતૃદેવો ભવ , પિતૃદેવો ભવ , આચાર્ય દેવો . ભવ એટલે કે તેઓને દેવ માન અને તેમના જેવો થઈ જીવન વિકાસ સાધી ઉન્નત બન.

જે મને આ જગતમાં લાવ્યા તે એટલે પિતા. પિતા દેવ સમાન છે. પોતાના પેટ પર પાટા બાંધી ને આપણી વ્યવસ્થા કરનાર , ઉછેરીને મોટા કરનાર , જીવન ધ્યેય આપનાર , મંત્ર દાતા પિતા છે.

પિતાની ભૂમિકા માતાની જેમ જ મહાન છે. જરાપણ નીચી ન આંકી શકાય . ફક્ત માતૃદેવો ભવ કહેવાથી ન ચાલે , પિતૃદેવો ભવ પણ વંદનીય છે.

પિતા એટલે કોણ ?

જન્મ આપનાર પિતા.....

જેનું નામ એ આપણી ઓળખ છે તે એટલે પિતા. નભગ નામનો બાળક પિતૃભક્ત હતો. તે જ્યારે નાનો હતો ત્યારે તેના પિતાએ તેને ઋષિના આશ્રમમાં વિદ્યાભ્યાસ માટે મોકલ્યો. તે ત્યાં તેજસ્વી બનીને જ્યારે ઘરે આવે છે ત્યારે તેના સ્વાર્થી અને લાલચી ભાઈઓએ પિતાની બધી સંપત્તિ પડાવી લીધી હતી. નભગના ભાઈઓ એ નભગ ને કહ્યું કે : “ હવે તારા ભાગમાં ફક્ત આઘરડા બાપા આવ્યા છે”. તું તેમની સેવા કરજે . ત્યારે નભગ કહે છે , **મારા ભાગમાં વિશ્વની શ્રેષ્ઠ કહી શકાય તેવી સંપત્તિ આવી છે.** મને વિશેષ હવે કાંઈ ન જોઈએ. આ છે આદર્શ પુત્ર જેને ખરા અર્થમાં ‘પિતૃદેવો ભાવ’ સાકાર કર્યું.

ધ્યેય આપનાર પિતા.....

આજના કાળમાં પુત્રને ડોક્ટર , વકીલ , એન્જિનિયર વગેરે બનાવવાનું ભૌતિક ધ્યેય પિતા આપતાં રહેલા છે. પણ શું આ પુરતું છે ? પુત્રને આધ્યાત્મિક ધ્યેય આપવું એ પણ એક સાચા પિતા તરીકેની ફરજ છે. **પાદુરંગ શાસ્ત્રી એક વખત ઈતિહાસ વાંચતા હતાં.** ત્યારે તેમના પિતા વૈજનાથ શાસ્ત્રીએ પાદુરંગના હાથ માંથી પુસ્તક લઈ લીધું અને કહ્યુંકે **પાદુરંગ , તારે ઈતિહાસ વાંચવાનો નથી પણ ઈતિહાસ રચવાનો છે.** વર્તમાન માં ગીતાના ભગવદ્ વિચારોની ગંગા તેમણે જે વહાવી છે તે જોઈ રહ્યા છીએ.

આજના સમયમાં બાળકને કાજુ , બદામ , કિસમીસ જેવા મેવા ખવડાવવામાં કોઈ પિતા પાછાં પડતા નથી પરંતુ બાળકનો ખરો માનસિક વિકાસ થતો નથી. ‘અન્ન એવો ઓડકાર’ . બાળકને કેવું અન્ન અપાય છે ? નીતિનું કે અનીતિનું ? મહેનતનું કે મફતનું ? લાચારીનું કે ખુમારીનું ? આ સમજણ જે પિતાની છે તે પિતા ખરેખર વંદનીય છે .

પિતાના સંતાન ઉપર અનંત ઉપકારો છે , જેનો કોઈપણ સંતાન બદલો વાળી ન શકે , પિતાના આપણાં ઉપરનાં ઉપકારોનો બદલો આપણાથી અપકારોથી વળાય ન જાય તેનું ધ્યાન રાખીએ અને તેમના વહાલ ને આપણી અમૂલ્ય ભેટ ગણીને ભાવ વિભોર થઈએ .

મારો કોરોના કાળમાં સેવાનો અનુભવ

ડો. અજયકુમાર જે. મેવાડા
મેડિકલ ઓફિસર, લિંગનાઈટ પ્રોજેક્ટ, પાનઘી

મારુ નામ ડો. અજયકુમાર જે. મેવાડા, હું અત્યારે જી.એમ.ડી.સી. પાન્થ્રો ખાતે મેડિકલ ઓફિસર ની નિયુક્તિ છેલ્લા 1.5 વર્ષથી ધરાવું છું. મે મારું MBBS વર્ષ 2020 માં ભુજ ખાતે આવેલ અદ્યાણી મેડિકલ માંથી ઉત્તીર્ણ કરી પુર્ણ કર્યું હતું. પછી તરત જ જી.એમ.ડી.સી. માં મારી નિ:સ્વાર્થ ભાવે સેવા બજાવવાની ચાલુ કરી દીધી હતી. જી.એમ.ડી.સી. એક ગુજરાત સરકારની લિંગનાઈટ કોલસા માટેની ખાણ છે. અને એ પાન્થ્રો એટલે કે કચ્છ ના એકદમ સીમા ના વિસ્તાર એટલે કે ભારત-પાકિસ્તાન ની બોર્ડર વિસ્તારની નજીક છે. અહીંયા વર્માનગર ખાતે જી.એમ.ડી.સી. માં સેવા આપનારા અધિકારી અને કર્મચારી વસવાટ ધરાવે છે. અહીં જ કોલોની માં એક સુંદર હોસ્પિટલ પણ જી.એમ.ડી.સી. તરફથી ચાલે છે. આ હોસ્પિટલ માં કર્મચારી ઉપરાંત , આસ-પાસ ના વિસ્તારના ગરીબ માણસો ને નિ:શુલ્ક ભાવે અને સારી સારવાર મળી રહે છે. આવી પરિસ્થિતિમાં સેવા આપવાનો મને મોકો મળ્યો એનો મને ગર્વ પણ છે. હું જ્યારે અહીં હાજર થયો અને એના ટુંક જ સમયમાં આધુનિક જૈવિક સમસ્યા એટલે કે નોવેલ કોરોના વાયરસની પેન્ડેમીક સમસ્યા એ આખા ભારતભર માં એનો ઝડપથી વેગ ધારણ કરી લીધો હતો. એનો વેગ એટલે કે જાણે બુલેટ ટ્રેન હોય.

વાયરસ ની સમસ્યા એટલી કપરી હતી કે એ ટુંક જ સમય માં કચ્છને પણ આવરી લીધો હતો અને પાન્થ્રો સુધી એ હવા માં પ્રસરી ગયો હતો. એ પરિસ્થિતિ નો સામનો કરવો એટલું અઘરું થઈ ગયું હતું કે ન પૂછો વાત. એક બાજુ લોકો માં આવા નવા રોગ વિષે કાંઈ જાણ ન હતી અને બીજી બાજુ મેડિકલ વિજ્ઞાન પણ એના વિષે ની દવાઓ વગેરે ની શોધ માં પાછળ રહી ચુકેલ હતું. આવી પરિસ્થિતિ નો સામનો કરવા માટે ફક્ત માસ્ક અને હેન્ડ સેનિટાઈઝર જ એક વિકલ્પ હતો અને સૌથી જરૂરી વસ્તુ તો લોકોમાં જાગૃતિ નો વિષય. લોકોમાં કોરોના વિષે અર્ધજાગૃતિ ના કારણે લોકો એ આને વધારે ઈજાગ્રસ્ત ન સમજી અને બેફામ રૂપે બહાર નિકળતા. પરંતુ આના ભાગ-રૂપે પૂરા કચ્છ જલ્લામાં દરરોજ ના કોરોનાના કેસો વધવા લાગ્યા. પછી સમસ્યાએ બહુજ ગંભીર રૂપ ધારણ કરી લીધું અને પછી લોકોમાં ધીમે-ધીમે જાગૃતતા આવવા લાગી. પરંતુ ત્યાં સુધીમાં તો દરેક ઘર દીઠ કોરોના ના કેસો આવવા લાગ્યા. બીજી બાજુ લોકોનું હોસ્પિટલ માં જવાનું વલણ પણ ઓછું થઈ ગયું કારણકે લોકોના મનમાં ડર ઉદ્ભવ્યો કે કદાચ હોસ્પિટલ જઈશું અને કોરોના પોઝિટીવ આવ્યા તો અમને કોવિડ સેન્ટર માં લઈ જશે અને અમારા સંપર્ક માં આવેલ લોકો ને હોમ -કોરોન્ટાઈન૧૪ દિવસ માટે કરશે. એના ભાગ-રૂપે લોકો રિપોર્ટ કરવામાં પણ ગભરાવવા લાગ્યા અને લક્ષણો ના ભાગ રૂપે જેમકે તાવ , કફની દવાઓ ડોક્ટરને બતાવ્યા વગર મેડિકલ સ્ટોર માંથી લેવાનું ચાલુ કર્યું. આમાંજ કોરોનાએ એનો કપરો વેગ પકડી લીધો હતો. હું મારો અનુભવ જણાવું તો 2021 નો માર્ચ અને એપ્રિલ મહિનાની વાત કરીએ તો દીન-પ્રતિદિન કોરોના ની બીજી લહર ના કેસોમાં પુરા ભારત ભરમાં વધારો થતો ગયો. સૌથી વધારે સમસ્યા તો ઓક્સિજન ની આવી પહોંચી. સામાન્ય પણે શરૂઆત માં તાવ અને કફથી માંડી ને દર્દીને શ્વાસ લેવામાં તકલીફ પડવા લાગી. એમની જ્યારે તપાસ કરવામાં આવી તો સામાન્ય પણે મોટી સંખ્યા માં કેસોના SPO2 એટલે કે આપણા શરીર ના રુધિરમાં ઓક્સિજન ની પ્રતિશત ઘટવા લાગી. લોકોને સિલિન્ડર ના રૂપ વાળા ઓક્સિજનની જરૂર પડવા લાગી. બીજી તરફ ઓક્સિજનની પણ અછત થવા લાગી. અહીંના પાન્થ્રોની વાત કરીએતો અહીંથી હાયર

મેડિકલ સેન્ટર માટે કચ્છ જીલ્લાનું મુખ્ય મથક ભુજ જવું પડે. દર્દીની સમસ્યા જ્યારે ગંભીર થઈ જાય અને ઓક્સિજન ની માત્રા ઓછી થવા લાગે તો તરતજ એને ભુજ માં રીફર કરવા પડે. પણ ભુજની પરિસ્થિતિની વાત કરી એતો તમામ સરકારી અને પ્રાઇવેટ હોસ્પિટલમાં બેડ અને ઓક્સિજનની અછત થવા લાગી હતી. પછી એવી પરિસ્થિતિ ફેલાઈ ગઈ કે અહીંથી દર્દીને ભુજ પણ ન મોકલી શકાય, કારણકે એવી પરિસ્થિતિ માં દર્દીને ભુજ માં પણ દરેક હોસ્પિટલ વાળા એક જ વાત કહી દે કે જગ્યા ના અભાવે અમે અહીં નહીં રાખી શકીએ.

છેવટે પરિસ્થિતિ સામે લડવા માટે મારી અને અમારી જી.એમ.ડી.સી. હોસ્પિટલ ની ટીમ જોડે એક જ વિકલ્પ હતો કે અહીં જ વર્માનગર ખાતે આવેલી હોસ્પિટલ માંજ દર્દી ને દાખલ કરી અને એની સારવાર ચાલું કરીએ. આની માટે જી.એમ.ડી.સી. ના ઉપરી અધિકારી સાહેબ ની મદદ અમારા માટે આશિવાદ રૂપ થઈ ગઈ. અમારી હોસ્પિટલ માં જરૂરી દવાઓ અને ઓક્સિજનની ઉપરી અધિકારી અછત થવા ન દીધી. દિન-રાત હું, મારી હોસ્પિટલની ટીમ અને જી.એમ.ડી.સી. ના ઉપરી અધિકારીઓએ મહેનત કરી અને પરિસ્થિતિનો સામનો કરવાનું પણ ચાલું કર્યું. આવા માં અમારી હોસ્પિટલના યોગેશ જાની અને નર્સિંગ સ્ટાફ આખો દિવસ અને રાત દર્દીની જોડે બેસી અને એમના વાઈસ્લ, જરૂરી દવાઓ, વારંવાર ઓક્સિજન લગાવવું વગેરે કામ નિઃસ્વાર્થ ભાવે અને ઝડપથી કરવા લાગ્યાં. આ ઉપરાંત અમારો મેડિકલ સાયન્સ નો ધ્યેય એટલે કે **Prevention is better than cure** ને અમે અનુસરવા લાગ્યાં. આ માટે લોકોમાં જાગૃતિ લાવવાનું અભિયાન શરૂ કર્યું. ઘર દીઠ સર્વે કરવાનું કામ શરૂ કર્યું. હોમ-કોરોન્ટાઈન થયેલ લોકો ની પરિસ્થિતિ ની પણ નોંધ લેવાનું શરૂ કર્યું અને આખરે કોરોના જેવી ભયંકર પરિસ્થિતિ પર સારી રીતે વિજય પ્રાપ્ત કરી લીધો. પછી તો ભારત સરકાર દ્વારા સરકારી દવાખાનામાં રસીકરણની પણ પ્રક્રિયા શરૂ થઈ ગઈ. રસીકરણની પ્રક્રિયા પણ અમે અમારી હોસ્પિટલમાં ચાલું કરી અને છેવટે કોલોનીના તમામ લોકો ને રસી પણ અપાવી લીધી અને આખરે વર્માનગર કોલોની ને કોરોના મુક્ત કર્યું.

જય હીન્દ.....

Photography

Bina D. Bhatt
Sec. School Teacher

Photography is the art, application, and practice of creating durable images by recording light.

It is a way of making a picture using a camera. A picture made using a camera is called a photograph or photo.

Key skills for photographers

1. Creativity
2. Technical photography skills
3. Patience and concentration
4. Attention to detail
5. Strong networking skills
6. Team working skills

Some photographers and their photography.

(Some unknown photographers and their photography)

અતિ પ્રમાણ ઝેર સમાન

Chanchu Rekhaben J.
Secondary teacher Eng.med.

જીવનમાં દરેક તબક્કે જે વ્યક્તિ પ્રમાણ રાખતા શીખી લેને એ ક્યારેય દુઃખી ન થાય. એ પછી દયા હોય , ક્રોધ હોય , નફરત હોય , ગુસ્સો હોય કે પછી પ્રેમ . રસોઈમાં જેમ ખાટું , ખારુ , તીખુ કે ગળપણ દરેકનું પ્રમાણ જળવાય તો જ રસોઈ સ્વાદિષ્ટ જમવાલાયક બને. એવી જ રીતે જીવનમાં પણ દરેક ભાવનું પ્રમાણ જળવાય તો જ જીવન જીવવા યોગ્ય બને.

ગુસ્સો આવવો એ મનુષ્ય સ્વાભાવ છે. કોઈનામાં ઓછો , કોઈનામા વધારે , પણ અતિશય ગુસ્સો કરેને ત્યારે વ્યક્તિ ભલેને સાચી હોય છતાં લોકો એને કુટેવમાં જ ખપાવી લે છે. કેટલા પણ સંબંધો સારા હોય , સાચા હોય, પણ અતિશય ગુસ્સાથી વ્યક્તિને સંબંધો ખોવા જ પડે છે. ગુસ્સો ત્યારે જ આવતો હોય છે જ્યારે વ્યક્તિ સાચી હોય પણ ઘણી વ્યક્તિઓ ખોટા હોય છતાં મીઠું બોલવાની કળા એમનમાં હોય છે અને આ દુનિયાને સાચા બોલા નહિ મીઠા બોલા માણસો વધારે પસંદ છે.

નમ્રતાનો ગુણ જીવનમાં હોવો જ જોઈએ પરંતુ અતિશય નમ્ર સ્વભાવની વ્યક્તિનો હંમેશા બધા ગેરલાભ જ ઉઠાવે છે. લોકો વખાણ કરતા જાય છે કે ' બહુ ભલા માણસ છે - ભલા માણસ છે ' પણ ભલા માણસનો ફાયદો ઉઠાવવામાં પાછુ વાળીને જોતા જ નથી. એટલે ઉદારતા કે નમ્રતા પણ સમય , પરિસ્થિતિ અને વ્યક્તિ પ્રમાણે હોવી જોઈએ. અતિશય નમ્ર બનીને તો આપણા ભૂતપૂર્વ મુખ્યમંત્રી શ્રી વિજયભાઈ રૂપાણીએ પણ પોતાનું પદ છોડવું પડ્યું.

નફરત તો ઝેર સમાન છે જ પણ મનુષ્ય સ્વાભાવ છે એટલે નફરત , ઈર્ષ્યા જેવા ભાવોતો આપણામાં આપોઆપ જ આવવાના . પણ નફરતનું પ્રમાણ વધી જાયને ત્યારે વ્યક્તિમાં સાચુ કે ખોટુ પારખવાની સમજ પણ ચાલી જાય છે. માણસમાં ઉભો થયેલો નકારાત્મક અભિગમ સામેની વ્યક્તિનું ખરાબ કરવા માટે કોઈપણ ખોટુ કામ કરવા પ્રેરાય છે . જે પોતાના જ જીવનમાં અશાંતિ ઉભી કરે છે.

પ્રેમ એ તો ઈશ્વરના આશિર્વાદ છે. પ્રેમાળ સ્વભાવ તો બધાને ગમે પરંતુ અતિશય પ્રેમ પણ પોતાના અને બીજાના જીવનમાં ઝેર જ બની જાય છે. એ પછી કોઈપણ સંબંધોમાં હોય માતા-પિતાનો પોતાના સંતાન માટે હોય , સામાજિક હોય , પોતાના ધર્મ માટે હોય કે અન્ય . દરેક માતા-પિતાને પોતાના બાળક માટે પ્રેમ હોય જ છે પણ અતિશય પ્રેમ બીજી વ્યક્તિ માટે બંધન બની જાય છે. માતા-પિતાનો સંતાન માટેનો અતિ પ્રેમ એના વિકાસને રોકે છે , એની સ્વતંત્રતા ઓને રોકે છે , રોકટોક વધે છે. છેવટે માતા-પિતાનો બાળક સાથેનો સંઘર્ષ વધે છે અને છેવટે બાળક પોતાના મા-બાપથી દૂર થવા પ્રયત્ન કરે છે. માણસનો અન્ય વ્યક્તિ કે વસ્તુ માટેનો અતિપ્રેમ એને એ વ્યક્તિ કે વસ્તુથી દૂર કરે છે. જેમ શરીરમાં ગળપણનું પ્રમાણ વધી જાય ત્યારે ડાયાબીટીસ થાય છે અને ભાવતી વસ્તુ જ આપણાથી દૂર રાખવી પડે છે માટે પહેલેથી જ પ્રમાણ જળવાવું જરૂરી છે. ધર્મ

માટે જ્યારે અતિશય પ્રેમ હોયને ત્યારે વ્યક્તિ પોતાના ધર્મ માટે કટ્ટરવાદી બની જાય છે પરિણામે ધર્મએ ચીધલ માર્ગથી અવળા જ ચાલીએ છીએ .એનો મતલબ આપણે ધર્મથી દૂર થતા જઈએ છીએ.

ઈશ્વરના આ રંગમંચમાં મનુષ્યની ચાર અવસ્થા છે. બાળક , યુવાન , પુખ્ત ને વૃધ્ધ . આ ચારેય અવસ્થામાં માત્ર બાળપણ જ એવું છે જેમાં બાળક સ્વાભાવિકતાથી જીવી શકે છે. બાકીની ત્રણેય અવસ્થામાં તો બહુરુપીયા બનીને જ જીવવું પડે છે સમય પ્રમાણે , સ્થળ પ્રમાણે , વ્યક્તિ પ્રમાણે ને પરિસ્થિતિ પ્રમાણે બદલાતા શીખવું પડે છે.

ઈશ્વર તારા રંગમંચમાં માનવીની છે ચાર અવસ્થા ,
બાળક , યુવાન , પુખ્ત ને વૃધ્ધ ,
તોલાય જો આનંદના ત્રાજવે
બાળપણનું પલડુ હોય ભારે ,
બાકીના ત્રણ ઠેકના ઠેક .

ખબર નથી આનંદ શું ચીજ છે ?
તોય બાળપણમાં આનંદ લૂટીએ
પછીના ત્રણ સ્ટેજમાં મથીએ,
લાઈંગ કલબમાં જઈને હસીએ.

રાષ્ટ્રની આઝાદી માટે પોતાના પ્રાણ ન્યોછાવર કરનારા ગુજરાતના શહીદો

એમ.કે. દવે
માધ્યમિક શિક્ષક

(ક્રમશઃ)

આઝાદીની લડતમાં ફાંસીએ ચઢનારા સૌથી વધુ બંગાળ-પંજાબ અને મહારાષ્ટ્રના યુવાનો રહ્યા છે. દિલ્હી-હરિયાણા અને ઉત્તર પ્રદેશના પણ થોડાક શહીદ રહ્યા છે. આપણને પ્રશ્ન થાય કે ગુજરાતના કેટલા જાન કુરબાન કરનારા શહીદો થયા છે તેનો જવાબ આપવો કઠિન છે. ગુજરાત મુખ્યત્વે ગાંધીજીના માર્ગે ચાલ્યું હતું. ગાંધીમાર્ગે કોઈને ફાંસી થઈ હોય તેવું જાણ્યું નથી, કારણ કે ગાંધીવાદીઓ, હત્યા-ખૂન-લૂંટ-ઘાડ જેવી પ્રવૃત્તિ કરતા નહિ. તેથી કાયદાને માનનારા અંગ્રેજો બહુ બહુ તો તેમને જેલમાં પૂરી દેતા, કાયદેસર કેસ ચાલતો અને સજા થતી. કેટલીક વાર તો સજા માફ પણ થતી. ખરાં બલિદાનો તો ક્રાન્તિકારી યોદ્ધાઓએ આપ્યાં હતાં, કારણ કે તે અહિંસાવાદી નહોતા. તેમ છતાં પણ જે લોકો અંગ્રેજ સત્તાનો વિરોધ કરવા સભા-સરઘસ કાઢતા અને પોલીસની ગોળીએ વીંધાઈ જતા તેમાંથી થોડાક નમૂના સંક્ષિપ્તમાં અહીં આપ્યા છે. આ બધા ગુજરાતી શહીદો છે. વંદનીય છે. તેમણે રાષ્ટ્રની આઝાદી માટે પોતાના પ્રાણ ન્યોછાવર કર્યા હતા. આવો તેમને યાદ કરીએ:

(10) ગોરધનદાસ રામી, પુષ્પવદન મહેતા, વસંતલાલ રાવલ

ગોરધનદાસ છગનલાલ રામીનો જન્મ અમદાવાદ પાસેના બાવળા ગામમાં થયો હતો. તે પણ બ્રિટિશ સરકારની વિરુદ્ધમાં ચાલતા સરઘસમાં જોડાયા હતા. અને પોલીસના ગોળીબારમાં શહીદ થયા હતા. આવી જ રીતે પુષ્પવદન ટીકારામ મહેતા પણ આ જ સરઘસમાં પોલીસના ગોળીબારથી શહીદ થઈ ગયા હતા, અને વસંતલાલ મોહનલાલ રાવલ પણ આ જ સરઘસમાં પોલીસની ગોળીથી શહીદ થઈ ગયા હતા. તે કોલેજના વિદ્યાર્થી હતા અને તેમના પિતાનું નામ મોહનલાલ હતું. તેઓ અમદાવાદના વતની હતા.

(11) છિબાભાઈ પટેલ

છિબાભાઈ સુરત જિલ્લાના પિંજરત ગામના વતની હતા. બ્રિટિશ સરકારની વિરુદ્ધમાં ચાલતા આંદોલનમાં તે જેલમાં ગયા અને જેલમાં ઘણા અત્યાચારો થવાથી જેલમાં જ શહીદ થઈ ગયા.

(12) છોટાભાઈ

ડાકોરના વતની છોટાભાઈ એક સરઘસનું નેતૃત્વ કરતા હતા. સરઘસ કુદ્ધ થઈ ગયું. તે પોલીસ ઉપર તૂટી પડ્યું. પોલીસનાં હથિયાર છીનવી લીધાં. અને પોલીસને માર મારવા લાગ્યું. અફરાતફરી થઈ ગઈ. છોટાભાઈ વચ્ચે પડ્યા. જેમતેમ કરીને લોકોને સમજાવ્યા. પોલીસનાં હથિયારો પાછાં આપ્યાં, જેથી શાંતિ થઈ. એવામાં તો પોલીસની નવી કુમક પહોંચી ગઈ. પોલીસે સર્વપ્રથમ છોટાભાઈ ઉપર જ ગોળી છોડી અને છોટાભાઈ શહીદ થઈ ગયા.

(13) નાનાલાલ શાહ

અમદાવાદ જિલ્લાના રામપુરનો આ નાનો વિદ્યાર્થી ધસમસતા સરઘસની મોખરે રાષ્ટ્રીય ધ્વજ લઈને પોલીસથાણા ઉપર લહેરાવવા જઈ રહ્યો હતો. પોલીસે ગોળી ચલાવી, પણ નાનાલાલ ચૂપચાપ છુપાઈને પોલીસથાણા ઉપર પહોંચી ગયો. તે થાણા ઉપર ચઢીને ધ્વજ ફરકાવતો જ હતો ત્યાં પોલીસની ગોળીએ તેને વીધી નાખ્યો. ફૂલ જેવો નાનાલાલ ઢળી પડ્યો. ત્યાં તો બીજા વિદ્યાર્થીઓ પહોંચી ગયા. ધ્વજ લઈને થાણા ઉપર ફરકાવી દીધો. નાનાલાલે આંખ ઉઘાડીને ફરકતો ધ્વજ જોયો; તે હસ્યો અને આંખ મીંચી દીધી, હા, કાયમ માટે.

(14) ઉમાકાન્ત કડિયા

નવમી ઓગસ્ટ, 1942ના રોજ અમદાવાદનું ખાડિયા ઉચ્કેરાઈ ગયું. પોળના નાકે 400-500 યુવાનો એકત્ર થઈ ગયા. વંદે માતરમના નારા સાથે આકાશ ગાજતું થઈ ગયું. પોલીસ દોડી આવી. ટોળું વીખરાતું નહોતું. પોલીસે ગોળીબાર કર્યો. એક ગોળી ઉમાકાન્તને કપાળમાં વાગી અને તે ઢળી પડ્યો. આજે પણ તે જગ્યાને ઉમાકાન્ત ચોક નામ અપાયું છે.

(15) નાનજીભાઈ પટેલ

નાનજીભાઈ આર્યસમાજ હતા. સ્વામી શ્રદ્ધાનંદજીના ચુસ્ત શિષ્ય હતા. ઉત્તર ગુજરાતના કરજીસણ ગામના વતની આઝાદીની લડાઈમાં કૂદી પડ્યા. એક બોમ્બ લઈને પોલીસ થાણા ઉપર ફેંકવા માટે જઈ રહ્યા હતા, પણ રસ્તામાં ઠેસ વાગવાથી પડ્યા અને બોમ્બ ફૂટી ગયો. નાનજીભાઈ પોતાના જ બોમ્બથી શહીદ થઈ ગયા હતા. તે રિવોલ્વર પણ રાખતા હતા. તે ઈચ્છતા હતા કે લોકો શસ્ત્રધારી બને અને અન્યાય કરનાર ગુલામીનો જોરદાર સશસ્ત્ર વિરોધ કરે.

રાષ્ટ્ર માટે પ્રાણ ન્યોછાવર કરનાર ગુજરાત અને ભારતભરના સૌ શહીદોને કોટિ કોટિ વંદન.

(ગૂર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલય દ્વારા પ્રકાશિત લેખકના પુસ્તક શહીદોની ક્રાંતિગાથામાંથી સાભાર.)

આત્મ વિશ્વાસ એક અદ્ભુત શક્તિ

પી.જી. પ્રજાપતી
ઉચ્ચ.માધ્યમિક શિક્ષક

ભારત દેશનો ઇતિહાસ જોતાં જણાય છેકે કેટલાયે પરાક્રમી અને ચક્રવર્તી રાજાઓ થઈ ગયા. અકબર , રાજા અશોક , ચંદ્રગુપ્ત મૌર્ય , શિવાજી , પૃથ્વીરાજ ચૌહાણ , હુમાયુ , શાહજહાં વગેરે . તો વળી વિશ્વ વિખ્યાત રાજા અને પ્રસિધ્ધ વીર યોધ્યા સિકંદર ને કેમ ભૂલી શકાય ?

સિકંદર જે વાત મનમાં નક્કી કરે તે વાત પૂરી કરીને જ દમ લેતા. એક વાર તેના પિતા પાસે કોઈએ એક અડીયલ ધોડીની ચાલ સીધી કરવા માટે મોકલ્યો. સિકંદરના પિતાએ તેની ચાલ સીધી કર્યા વગર જ ધોડાને પાછો મોકલવાનો નિશ્ચય કર્યો. તો સિકંદરે આત્મવિશ્વાસથી કહ્યું : “ પિતાજી , હું તેની ચાલ સીધી કરીશ . પિતાએ ખૂબ જ ડરાવ્યો પરંતુ તે માન્યો નહિ.”

સૌથી પહેલાં તો તેણે એ જાણવાની કોશિશ કરી કે ધોડો આટલો કૂદે છે કેમ ? થોડીવાર પછી તેને સમજાઈ ગયું કે ધોડો તેનો પડછાયો જોઈને કૂદે છે. સિકંદરે ધોડાનું મોં સૂરજ બાજુ કરી દીધું અને તેના પર સવાર થઈ ગયો. ધોડો ઉત્તમ કક્ષાનો હતો. સિકંદરે ધોડાને ખૂબ દોડાવ્યો . કહેવાય છે કે ધોડાને રોજ ચાલ કરાવવી પડે નહિતર “દશેરા ને દિવસે જ ધોડો ન દોડે ” તેવું બને. ધોડો જ્યારે થાકીને ચૂર થઈ ગયો ત્યારે છેક પાછો લાવ્યો. હવે ધોડો સંપૂર્ણ પણે સિકંદરના કદા માં હતો.

સિકંદરના આજ ગુણોએ તેને વિશ્વ-વિજેતા બનવા માટે પ્રેરિત કર્યો. જે કામ હાથમાં લે તે પૂર્ણ કરીને જ છોડે.

ખરેખર આત્મવિશ્વાસ એ માનવની અમૂલ્ય મિલકત છે. આત્મવિશ્વાસથી ભરપૂર વ્યક્તિ કોઈપણ કઠિન કામ આસાનીથી પાર પાડી શકે છે. સફળતા પ્રાપ્ત કરવા પોતાની શક્તિ પર મનુષ્યને વિશ્વાસ હોવો જોઈએ. જો અને તો જેનાં જીવનમાં આવે તે સફળતાથી દૂર રહી જાય. આત્મવિશ્વાસ માં દેઠ નિશ્ચય સોનામાં સુગંધ ભેળવવાનું કામ કરે છે. આત્મવિશ્વાસને ઉંમર સાથે નહિ પણ વૃત્તિ સાથે સંબંધ છે. આત્મવિશ્વાસ કેળવવાનો પ્રયત્ન કરવાની પ્રેરણા આપણને મહાન લોકોના જીવન પરથી જરૂર મળે છે.

POSSIBLE

રવળ કહાકાઓ:

ડૉ. આર.ડાબી
ઉચ્ચ માધ્ય. શિક્ષક

ચહેરો દેખાય અને સ્મરણ થાય એ ઓળખાણ,
સ્મરણ થાય અને ચહેરો દેખાય તે સંબંધ.

પરિવાર માટે કંઈ કરવાનું મન થાય તો એ ભાવના,
પણ પરાયા માટે કંઈ કરવાનું મન થાય તો એ સદ્ભાવના.

આપણે રડવાનું ભૂલી ગયા છીએ,
કારણ કે આપણે કોઈના આંસુ લુછવાનું ભૂલી ગયા છીએ.

બીજા તમારી પ્રશંસા કરે તેવું ઈચ્છતા હો તો તમારી પ્રશંસા તમે ખુદ ન કરો.

જે દરવાજેથી શંકા અને સંદેહ અંદર પ્રવેશે છે,
એ જ દરવાજેથી પ્રેમ અને વિશ્વાસ બહાર નીકળી જાય છે.

મહેમાનોને જ્યારે હસીને "આવો" કહેવામાં આવે ત્યારે એ "આવો" કેટલા કેરેટનું છે તે સમજવા જેવું છે.

"માણસ તરીકે જન્મ તો લે છે અહીં બધા,
અફસોસ છે કે કોઈને માણસ થવું નથી."

જો લડવું જ હોય તો પોતાની તાકાત સામે લડો.

સામેવાળી વ્યક્તિને અશક્તિ કે હાર સામે કદાપિ નહીં.
કારણ કે સફળતા તમારા પ્રયત્નોમાં છે, સામેવાળાની હારમાં નહીં.

કોઈ એટલો ધનવાન નથી કે તેના ભૂતકાળને ખરીદી શકે !
અને કોઈ એટલો ગરીબ નથી કે તેના ભવિષ્યકાળને બદલી ના શકે !

આકાશ આપણને ઘણું બધું કહે છે પરંતુ એને કાન દ્વારા નહીં, મૌન દ્વારા સાંભળવું પડે.

તમારી ઉદાસી કોઈને નહીં દેખાય,
તમારી વેદના કોઈને નહીં દેખાય,
પણ તમારી ભૂલો બધાને ચોક્કસ દેખાશે.

જે લોકો ફક્ત બહાર ની વાહ-વાહ ઈચ્છે છે તેઓ પોતાનો બધો જ આનંદ બીજાની મુઠ્ઠીમાં રાખે છે.
પણ જેને સત્ય સમજીએ છીએ એ ઘણીવાર આપણી જ માન્યતા હોય છે.

ઝઘડા સત્યના કારણે નથી થતા,
માની લીધેલા સત્યના કારણે થાય છે.

शाळांनी प्रवृत्तिओ

गिरणी उत्सव

સ્વચ્છતા સત્તાઈની ઉજવણી

Organized by
GULMATA MINERAL DEVELOPMENT CORPORATION
Lignite Project - Palanndhro

આગાદીના અમૃત મહોત્સવ અંતર્ગત નિબંધ સ્પર્ધા

આગાદીના અમૃત મહોત્સવ અંતર્ગત એસ સેમીનાર

